

Већ седам година, од 11. марта увече до раних јутарњих сати 13. марта траје сезона лова на "српску реакционарну десницу". То су дани када они који тврде да су баштинари идеја, ставова и визије Зорана Ђинђића, могу неограничено и некажњено да вређају све за које они процене да се нису слагали са тим идејама, ставовима и визијом (и да су, самим тим, допринели Ђинђићевом убиству). Страва и ужас, каквих смо се све грозота, самохвалисања и незалечених фрустрација наслушали од 2003. до данас, управо на ове датуме.

Ипак, све остале дрскости и безобразлуци остају у сенци онога што је Чедомир Јовановић, лидер ЛДП, изрекао у петак, 12. марта ове године, на скупу који је, у београдском "Дому синдиката", његова странка приредила поводом седме годишњице атентата на српског премијера. Саветујући председника Бориса Тадића да се у Словенији ипак сретне са званичницима "Косове" Хашимом Тачијем и Фатмиром Сејдиуом, али и позивајући целу Србију да са Хрватском "подели одговорност за стање у Босни и Херцеговини", Јовановић је истакао:

"Уместо борбе за територије, морамо се борити за живот. Морамо да кажемо: `Доста нам је био један Слободан Милошевић, једна академија која то није и једна црква која то није` – поручио је лидер ЛДП, залажући се и за доношење резолуције о "геноциду" у Сребреници " јер само тако Србија може да покаже да се ограђује од људи који су, у њено име, починили највећи злочин на територији Европе после Другог светског рата".

Ето, тако је говорио Ђинђићев наследник који то није и председник опозиционе партије која то није, залажући се успут за доношење резолуције о геноциду који то није. Његова изјава свакако представља говор мржње, пошто је њоме Јовановић директно увредио... Можда је лакше да израчунамо кога није увредио. Није увредио оне који нису Срби, оне који нису крштени у Српској православној цркви и оне који ни на који начин не сарађују са Српском академијом наука и уметности. А таквих, који су избегли сва три набројана критеријума, у Србији је вишеструко мање него оних који се могу препознати у Јовановићевим речима.

Што се Републике Српске тиче, својом интерпретацијом догађаја у Сребреници изругао се целом ентитету. Дакле, на списак оних које погађа Јовановићева изјава, ваљало би додати и комплетно становништво Републике Српске.

Укупно, људи које је Чедомир Јовановић увредио, нападајући њихову религију, њихове

Говор мржње који то јесте

Пише: Тадија Нешковић
субота, 13 март 2010 21:04

институције и њихову државу, има на милионе. Мада дефиниција говора мржње варира од правног система до правног система, тешко је и замислити другу квалификацију за речи које је употребио Јовановић, и нарочито њихов смисао.

Нисам верник за пример. Још мање сам академик. Али, узећу слободу да овом приликом захтевам од Српске православне цркве, чији сам следбеник, да тужи Чедомира Јовановића, јер само тако може одбранити своју и част својих верника. Његова светост патријарх српски господин Иринеј се, због једне своје приметно бенигније изјаве, извинио муслиманима, па он и Синод сада имају обавезу да натерају Јовановића да се извини овдашњим православним хришћанима. Такође, захтевам од Српске академије наука и уметности, којој сам некако и ја допринео плаћањем пореза држави Србији, да уради исто и покрене судски поступак против Чедомира Јовановића, како би га приморала да више никада не узме у уста на сличан начин највишу научно-културну институцију мог народа.

Од Републике Српске немам право ништа да захтевам, али могу, као неко ко је доживљава као братску и сапатничку националну целину, да је замолим да и она тужи Чедомира Јовановића. Па нека председник ЛДП пред судом, не хашким него српским, објасни где су му докази да је ВРС у јулу 1995. починила "геноцид" и "највећи злочин на територији Европе после Другог светског рата".

Ред је више да неко ко, попут Јовановића, стално галами о некаквом говору мржње који то није, најзад одговара за говор мржње који то свакако јесте.